

Това списание се появи въ едно неспокойно време, време на усилен материална загриженост. Появи се плахо и безшумно. Обяви своята програма, начерта своя път и сжщо така безшумно подхвана работа.

Сжщински тих потокъ между непристжжни канари.

Него не смушава вихрената разгулностъ на улицата и лудиятъ меркантиленъ ламтежъ на новото време. Него не смушава и собствената му утрешна неизвестностъ

Неговиятъ погледъ е отправенъ по-далечъ: въ низинитъ на народната маса. Чрезъ тжхъ и за тжхъ живје то. То си е поставило за целъ да дава *най-широка народна просвјта*: да буди ума и съвестъта у широкитъ народни маси, да ги учи на лични и обществени добродетели; да вдъхва у тжхъ вѣра и любовъ къмъ мирния културенъ трудъ: да дава въ най-популярна форма ценни научни познания.

И следва то своя пътъ.

До сега отъ това списание сж излѣзли 4 книжки. Въ тжхъ ясно личи, че то не само е *предназначено*, но и *пригодно за народнитъ маси*. Пригодено е и по съдържание и по форма. Цѣлиятъ материалъ—и художествено-литературниятъ и научниятъ — е подбранъ съ огледъ на подготовката на читателитъ си. А най-важно: и единиятъ и другиятъ материалъ е подбранъ, прецененъ отъ гледище на общественя интересъ.

Трудъ, човѣщина, обществена солидарностъ! Това сж основнитъ камъни, върху които то издига самотната си за сега, ала пълна съ надежда сграда.

И четиритъ книжки на списанието — достатъчни да му дадатъ определена физиономия—дишатъ тиха, ала ценна и сигурна просвјта.

То не съе бури. Не раздухва пламъци. Не дразни, не възбужда низкитъ инстинкти у човѣка. То е помъкнало диогеновски фенеръ на улицата, по мегдана, въ кръчмата, въ богатия палатъ и бедната колиба — навсѣкжде и търси загубената съвестъ, буди заспалата човѣщина, дири смисъла на живота, открива човѣшкото щастие въ мирния културенъ трудъ.

Подбранитъ стихотворения, помѣстени въ излѣзлитъ книжки, сж химни на труда, социалната правда и бичове на общественитъ язви.

Списанието *ратува за широка народна просвјта*. — Просвјта за малкъ и голѣмъ. Въ тая областъ то застжпва нѣщо особено: ратува за просвјта, която създава трудови културни творци, за *едно рационално възпитание на младежъта*, която да базира на разума и добрия примѣръ, а не върху насилието.

То *отдѣля доста мѣсто за кооперативното дѣло* — етапъ, безъ който е немислимъ единъ справедливъ строй. И тази материя я дава не въ сухи разсжждения, а картинно, и тая форма прави материята увлѣкателна.

Дано това хубаво и твърде евтино списание стане настолна книга на широкитъ народни маси, особено на тѣзи обединени въ различни кооперативни сдружения.

На редактора на „Народна цѣлина“ пожелаваме повече куражъ, търпение, надежда и вѣра въ неговото благородно дѣло.

Сп. „Кооперативно дѣло“.

Преди повече отъ 20 години г. Б. издаваше народополезни книжки и участвуваше въ сп. „Селска пробуда“ и пр. Съ трудоветъ си той облекчаваше и даваше насока на учителитъ, които работѣха въ вечернитъ училища.

Днесъ, когато учителството засилва своята общественно-просвѣтна и кооперативна дейностъ, г. Б. пакъ му се притича на помощъ.

Книжка първа е изпълнена съ цененъ материалъ изъ областъта на изящната литература, кооперативното дѣло, просвѣтната и изобщо културната дейностъ въ нѣкои страни и народи

Навсѣкжде личи вещата ржка и съобразителността на г. Б. Списанието е спретнато. Езикътъ добъръ. То ще ползува на само учителитъ, но и всички читалищни и кооперативни дейци.